

Сборник съдебна практика

Дело C-153/17

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
срещу
Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Преюдициално запитване,
отправено от Supreme Court of the United Kingdom)

„Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 173 — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Сделки по продажба на превозни средства на изплащане — Стоки и услуги, използвани за извършването както на облагаеми, така и на освободени доставки — Възникване и обхват на правото на приспадане — Подлежаща на приспадане част“

Резюме — Решение на Съда (шести състав) от 18 октомври 2018 г.

1. *Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност — Доставка на стоки — Предоставяне на услуги — Сделки, включващи няколко елемента — Сделки за финансов лизинг — Продажба на превозни средства на изплащане — Доставка на финансиране и доставка на превозното средство — Отделни сделки — Отпускане и договаряне на кредит — Понятие — Отложено плащане на покупната цена срещу заплащане на лихви — Включване — Условие*

(член 1, параграф 2, втора алинея и член 135, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112 на Съвета)

2. *Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Стоки и услуги, използвани както за доставки с право на приспадане, така и за доставки без право на приспадане — Сделки за финансов лизинг — Продажба на превозни средства на изплащане — Елементи, формиращи цената на сделката — Понятие — Общи разходи, които се отнасят както до облагаемата, така и до освободената част от сделката и които се отразяват в сумата, дължима за освободената част от тази сделка — Включване — Пропорционално приспадане — Изчисляване — Критерий за разпределение, различен от основания на оборота — Изчислителен метод, който не е годен да гарантира по-точно разпределение на разходите от произтичащото от прилагането на основания на оборота критерий — Недопустимост*

(член 168 и член 173, параграф 2, буква в) от Директива 2006/112 на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 29—31, 33, 35 и 36)

2. Член 168 и член 173, параграф 2, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че от една страна, дори когато общите разходи, отнасящи се до сделки по продажба на движими вещи на изплащане като обсъжданите в главното производство, се отразяват не в сумата, дължима от клиента за доставката на самата вещ, тоест облагаемата част от сделката, а в сумата на лихвата, дължима за съставляващата финансиране част от сделката, тоест освободената част от тази сделка, въпросните общи разходи все пак трябва за целите на данъка върху добавената стойност (ДДС) да се смятат за елемент, формиращ цената на доставката на самата вещ, и че от друга страна, държавите членки не могат да прилагат метод за разпределение, при който не се отчита първоначалната стойност на съответната вещ при доставянето ѝ, щом този метод не е годен да гарантира по-точно разпределение от произтичащото от прилагането на основания на оборота критерий.

В този смисъл всяка държава членка, която вземе решение да разреши на данъчнозадълженото лице или да го задължи да извършва приспадането на базата на използването на всички или на част от стоките и услугите, трябва да следи за това начинът на изчисляване на подлежащата на приспадане част да позволява да се установи с най-голяма точност частта от ДДС, която се отнася до сделки, пораждащи право на приспадане. Всъщност присъщият на общата система на ДДС принцип на неутралност изисква начинът на изчисляване на приспадането да отразява обективно действителната част от разходите за получаването на стоките и услугите със смесено предназначение, която може да се отнесе към сделки, пораждащи право на приспадане (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2014 г., *Vanco Mais*, C-183/13, EU:C:2014:2056, т. 30 и 31).

В това отношение обаче Съдът е пояснил, че избраният метод не трябва непременно да е възможно най-точният, но трябва, както следва от точка 51 от настоящото решение, да може да гарантира по-точен резултат от произтичащия от прилагането на основания на оборота критерий за разпределение (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2016 г., *Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft*, C-332/14, EU:C:2016:417, т. 33).

По-конкретно, предвид основното значение на правото на приспадане, припомнено в точка 39 от настоящото решение, когато начинът на изчисляване на приспадането не позволява да се отчете евентуалното обстоятелство, че част от общите разходи се използват действително и в непренебрежима степен за сделки, по отношение на които данъкът подлежи на приспадане, не може да се приеме, че такъв начин на изчисляване обективно отразява действителната част от разходите за получаването на стоки и услуги със смесено предназначение, която може да се отнесе към тези сделки. Ето защо такъв начин на изчисляване не е годен да гарантира по-точно разпределение от произтичащото от прилагането на основания на оборота критерий.

(вж. т. 52, 53, 57 и 59 и диспозитива)